

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 427/2015
02.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиле Републике Србије, Министарство одбране, Војнограђевински центар Београд, коју заступа Дирекција за имовинскоправне послове, Одељење у Нишу, против туженог В.В. из Б., Улица ... број ..., ради понављања поступка, одлучујући о ревизији С.В. из К., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из П., Улица ... број ..., изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 866/14 од 10.09.2014. године, у седници одржаној 02.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија С.В. из К., изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 866/14 од 10.09.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П1 2825/10 од 18.03.2014. године, одбијен је као неоснован предлог за понављање правноснажно завршеног поступка у парници П1 2825/10 предлагача С.В. из К..

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 866/14 од 10.09.2014. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача С.В. из К. и потврђено је првостепено решење.

Против решења другостепеног суда С.В. из К. је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 399. у вези са чланом 412. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, С.В. из К. је 11.01.2011. године поднела предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом на основу признања Основног суда у Краљеву П1 2825/10 од 11.06.2010. године, а на основу члана 422. тачка 1. ЗПП, наводећи да јој није била дата могућност да расправља пред судом. У предлогу је навела да се пресуда на основу признања Основног суда у Краљеву П1 2825/10 од 11.06.2010. године односи и на њу, која је у овој правној ствари стекла својство јединственог супарничара, па је због природе правног односа спор морао бити решен на јединствени начин према свим супарничарима, односно и према туженом и према њој, као законитом кориснику спорног стана, с обзиром да је унета у уговор о коришћењу стана као сукорисник и који користи заједно са малолетним дететом.

Правноснажном пресудом на основу признања Основног суда у Краљеву П1 2825/10 од 11.06.2010. године утврђено је да је раскинут уговор број 2572-2 од 20.03.2001. године, који је закључен између тужиоца и туженог о закупу службеног стана број ... који се налази у К. у улици ... бр. ... Ова пресуда је донета у парници по тужби Републике Србије против туженог В.В. из Б.. Тужба је поднета 16.03.2010. године. Уговор о закупу службеног стана, број 2572-2 од 20.03.2001. године, закључен је између Државе СРЈ, СМО, Војнограђевинске дирекције као закуподавца и В.В. као закупца. Предмет уговора је закуп службеног стана број ..., површине 42 м², који се налази у К. у улици ... бр. ..., а који ће купац користити са супругом С.. Брак туженог В.В. и С.В. је разведен 2008. године, а пре тога 2005. године В.В. је са службом премештен у Б..

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак нижестепених судова о неоснованости предлога С.В. из К. за понављање поступка, с обзиром да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 422. тачка 1. у вези са чланом 211. ЗПП.

Одредбом члана 422. тачка 1. Закона о парничном поступку, прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако којој странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања, није била дата могућност да расправља пред судом.

Одредбом члана 211. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да ако правно дејство пресуде треба да се односи и на умешача, он има положај јединственог супарничара (члан 204), док је ставом 2. истог члана прописано да умешач са положајем јединственог супарничара може да изјави ванредни правни лек и у парници у којој до наступања правноснажне одлуке о тужбеном захтеву није учествовао као умешач, као и да учествује у поступку поводом захтева за заштиту законитости.

У конкретном случају, правноснажном пресудом на основу признања Основног суда у Краљеву П1 2825/10 од 11.06.2010. године донетом у поступку чије понављање се тражи, утврђено је да је раскинут уговор о закупу службеног стана, с обзиром да је тужени В.В. спорни стан, као службени стан, користио док је са службом био у К.. Понављање поступка је ванредни правни лек, којим се побија правоснажана судска одлука, поред осталог, због постојања повреда

правила парничног поступка које самим постојањем чине одлуку неправилном. Разлог за понављање поступка прописан чланом 422. тачка 1. ЗПП постоји када је у правоснажно окончаном поступку повређено начело контрадикторности и странка онемогућена да расправља пред судом о предмету спора или о захтевима, предлозима и наводима противне странке. С.В. није била странка у поступку П1 2825/10, а не може имати ни положај јединственог супарничара, односно умешача на страни туженог с положајем јединственог супарничара, јер је предмет спора раскид уговора о закупу службеног стана у коме она није уговорна страна, па сходно томе није овлашћена за подношење ванредног правног лека - предлога за понављање поступка у овој правној ствари. Сагласно наведеном, правилан је закључак нижестепених судова да нису испуњени услови за понављање поступка применом члана 422. тачка 1. ЗПП, па се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у поступку одлучивања о предлогу за понављање поступка.

На основу члана 405. став 1. у вези са чланом 412. став 5. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**